

† Δημήτριος Ἀβούρης ¹⁾ παρὼν
 † Προκόπιος Νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

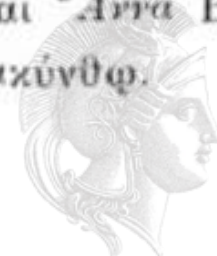
26.

Μίσθωσις ἐργασίας τῆς 7 Νοεμβρίου 1680. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 14 σ. 84).

† 1680 Νοεμβ(ρίου) 7. Τὴν σήμερον ὁ μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσις Ραψομανίκης ²⁾ ἐσυμφώνησε μὲ τὸν παρόντα κ(ὺ)ρ Προκόπη Νίκλο, καὶ οἱ δύο ραφτᾶδες, καὶ ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰ πάη νὰ σταθῇ εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ ἄνωθεν Ραψομανίκη νὰ τόνε δουλεύῃ εἰς τὴν τέχνην του ἕως τὸ μεγάλο Σάββατο, πρῶτο ἐρχόμενο, δουλεύοντας ἡγαπημένα καὶ ἄξεσυνέριστα καθὼς τὸν ἤθελε διορθώνει ὁ ἄνωθεν Ραψ(ομανίκης) δίχως νὰ μανκάρῃ καμμία ἡμέρα δουλευτάρικη, ἥγουν καθημερινή· καὶ διὰ πλερωμή του ἐσταθήκανε ντακκόρδο νὰν τοῦ δώσῃ ὁ ἄνωθεν Ραψ(ομανίκης) διὰ ὅλον τὸν αὐτὸν καιρὸν ριάλια δέκα, Ν° 10, τὰ ὅποια στὸ πα-

¹⁾ Ἀβούρης· τὸ ὄνομα μαρτυρεῖται τῷ 1445 εἰς ἀργυρόβουλλον τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου. Βλ. Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Παλαιολογία καὶ Πελοποννησιακά. Ἐν Ἀθήναις 4 (1930) 231 Ἰωῶσαφ Ἀβούρης, ἀνὴρ Ζακύνθιος, εἶναι γνωστὸς ὡς ἀρχιεπίσκοπος Καρπάθου ἐν ἔτει 1583. Οὗτος μέλλων νὰ μεταβῇ ἐκ Ζακύνθου εἰς τὴν ἐπαρχίαν του (Κάρπαθον), διέθεσε ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντά του. Τὴν διαθήκην του δημοσιεύει ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Α. Ζώη, ὁ Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, Ἀρχιεπίσκοποι Καρπάθου καὶ Κάσου, *Νησιωτικὴ ἐπετηρίς* 1 (1918) 298 - 299. Οὗτος ἐχρεώσται εἰς τὸν ἱεράρχην Ζακύνθου 45 τζεγκίνια τὰ ὅποια πληρώνει ὁ γιάκουμος γαβριλόπουλος, βλ. Α. ΖΩΗ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ ἐκ Ζακύνθου, ἐκδ. Β. Ἀθήναι 1925 σ. 72. Τὴν αὐτὴν ἐποχὴν μαρτυροῦνται καὶ οἱ Στάθης Ἀβούρης ἱερεὺς, Νικόλαος, Διάκος καὶ Μᾶρκος Βλ. Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΣ, ἐνθ' ἀν. σ. 298 - 299. Εἰς συμβόλαιον συνταχθὲν ἐν Ζακύνθῳ τῇ 9 Νοεμβρ. 1615 ὑπογράφει ὡς μάρτυς «ἐγὼ παπα σταμάτιος ἀβουρης μαρτυρῶ ἄνωθεν καὶ ὑπόγραφα», βλ. Μ. ΓΕΛΕΩΝ, Πατριαρχικαὶ ἐφημερίδες (1500 - 1913). Ἀθήναι 1938 σ. 179. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα μαρτυρεῖται τὸ ὄνομα. Ἐν ἔτει 1827 18/30 Ἰανουαρίου «ὅπου πράττει ὡς ἐπίτροπος τῆς Κυρίας Γιατρού, χήρας ποτὲ Κυρίου Παναγιώτη Κρεββατᾶ κάτοικοι ὅλοι εἰς τὴν ἄμο περιοχὴ Ἀγίου Ἀνδρέος τοῦ Ἀβούρι [εἰς Ζάκυνθον], βλ. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, Κρεββατᾶδες καὶ Λακεδαιμόνων, *Λακωνικά*. Ἐν Ἀθήναις 1 (1932) σ. 289. Βλ. καὶ ἀνωτέρω σ. 51 σημ. 2.

²⁾ Ἀναστάσις Ραψομανίκης. Ἡ οἰκογ. μαρτυρεῖται τὸ πρῶτον τῷ 1516 ἐνεγράφη δὲ ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1574. Εἰς χαρτῶα τετράδια γραφέντα τὸν 15 αἰῶνα ὑπὸ Ἀναστασίου Ραψομανίκη καὶ προστεθέντα εἰς ἐκ περγαμηνῆς κώδικα τοῦ 12 αἰῶνος σωζόμενον ἐν Ἀργοστολίῳ παρ' ἰδιώτῃ ἀπαντοῦν σημειώματα: ἐκ τῶν τοῦ Ἀναστασίου Ραψομανίκης. «Ἐγραφα μὲ τὸ ἰδιό μου, χέρι». Κατωτέρω «1597 μῆνη νοεμβριον 14 ἀποκρέψαμε τὸ κρέας» καὶ κατωτέρω «ὁμολογο εγὼ νηκοὺς ραψομανηκίς πος εἶλα ἀπο το μπαρμπα μου τογ κονσταντι ραψομανηκί δατηκα τζηκινια (90) ητι ἐνενηντα γα του τα δοσο σε απασα καλο του θελημα» Βλ. Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ. Τρεῖς κώδικες ἐν Κεφαλληνίᾳ, *Ν. Ἑλληνομν.* 6 (1909) 322 - 323. Ἐν ἔτει 1602 Ἰουνίου 20 μαρτυρεῖται ἐπίσης συνεννόησις τοῦ ἱεράρχου Ζακύνθου μετὰ τοῦ Σ. Ραψομανίκη καὶ Σέκουλα διὰ μίαν οἰκίαν. Βλ. Α. ΖΩΗ, ὁ Ἅγιος Διονύσιος σ. 78. Καὶ μετὰ ταῦτα (1745) ἀπαντᾷ ὄνομα Ραψομανίκης Σπυρίδων, τῷ δὲ 1756 ἱερεὺς Σπῦρος Ρ., *Κατερίνα* καὶ Ἄννα Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Θωμᾶς Φλαγγίνης σ. 153, 155, 158. Τὸ ἐπὼν. καὶ σήμερον ἐν Ζακύνθῳ.



ρὸν τοῦ τὰ ἔδωσε εἰσὲ τόσα μετρητὰ χειροδοτῶς καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος. Καὶ ἰν κάζο καὶ ἤθελε μανκάρει νὰ ἔβγη καὶ μισσέψη, νὰ χάνη τὸν ὅσον καιρὸν ποὺ ἔχει δουλεμένον καὶ νὰ εἶναι σοττοπόστος καὶ στενεμένος νὰ πιστρέφη τοῦ ἄνωθεν Ραψομ(ανίκη) τὰ αὐτὰ ριάλια δέκα, μὲ ἔξεκαθαρωσύνη περὶ, ὅτι ἂν ἴσως καὶ καμμία ἡμέρα ἤθελε ἔχει κρίσι ὁ ἄλλη δουλειὰ ἱμπορτάντε καὶ δὲν ἤθελε ἡμπορεῖ νὰ ὀτεντάρη στὸ μαγαζί, νὰ εἶναι μὲ τὴ ρώτησι καὶ βολοντὰ τοῦ ἄνωθεν Ραψ(ομανίκη), ἀλλέως νὰν τοῦ ἀποκρίνεται, ὁ αὐτὸς Νίκλος ὅ,τι ἔξοδα ἤθελε πλερώνει ἑτέρου του λαβουρέντε, καὶ οὕτως καὶ τὰ ἐξῆς καὶ βεβαιώνει.

† Προκόπισ νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

27.

Πώλησις λέμβου τῆς 27 Δεκεμβρίου 1680. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 14. σ. 131).

† 1680 Δεκεμβρίου 27. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Τζουάννες Βούργαρις¹⁾ ἐσυμφώνησε μὲ τὸν παρόντα πατρὸν Μιχάλη Νίκλο καὶ τοῦ πουλεῖ ὁ ἄνωθεν Βούργαρις τὴ μισὴ ἀπὸ τὴ βάρκα του ποὺ ἔχει ἔξι μπάγκωνε μὲ τὰ μισὰ ρεμέτζα τῆς τὰ ὅποια εἶδε ὁ αὐτὸς Νίκλος τὴν αὐτὴ μισὴ βάρκα καὶ τὰ μισὰ ρεμέτζα τὰ ἐπρετζίαραν ντακκόρδο διὰ ριάλια 15, τὰ ὅποια τὰ ἔδωσε στὸ παρὸν ὁ αὐτὸς Νίκλος τοῦ ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Βούργ(αρι) εἰσὲ τόσα μετρητὰ καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος. Τὴν ὁποίαν ἄνωθεν βάρκα ἐσταθῆκανε ντακκόρδο νὰ τὴν ἔχουν ἀντάμα καὶ νὰν τήνε καραβοκυρεύη ὁ ἄνωθεν Νίκλος καὶ ὅ,τι διάφορο ἤθελε πέμψει Κύριος ὁ Θεός, πορτζιὸν τῆς βαρκὸς νὰ μοιράζουν στὴ μέση, ὥς καθὼς εἶναι ὀρδινάριο καὶ ὅ,τι τῆς χρειαστῇ ἀπὸ ἐδῶ καὶ ὀμπρὸς νὰν τὸ φτειάνουν ἀνάμεσόν τους εἰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ οὕτως ἐσυμφώνησαν εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Βιτζέντζος Βεντουρῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† Ἀναστάσης Αὐξέντης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

† 1681 Μαρτίου 13, ἐνεφανίστησαν οἱ ἄντικρυς σ(ινιὸ)ρ Βούργαρις καὶ Νίκλος ὁ ὁποῖος Βούργ(αρις) τξεδέρει καὶ ρενουντζιάρει τοῦ αὐτοῦ Νίκλου τὴν

¹⁾ Τζουάννες Βούλγαρις. Ἡ οἰκογ. Βούλγαρι μαρτυρεῖται ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τῆς 12 ἑκατ. Ἐξ αὐτῆς κατήγετο καὶ ὁ Εὐγένιος Βούλγαρις «τῶν Μουσῶν ὁ Παρνασσός, τῶν Χαρίτων ὁ Ἑλικῶν, τὸ τῆς Κερκυρῶ - Ζακύνθου ἀρίτιμον βλάστημα». Προχείρως βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 382 - 383. ΕΥΑΓ. ΚΟΛΟΚΟΤΣΑ, Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἀθηνᾶ 30 (1919) 177 - 208 καὶ οἰκεῖον ἄρθρον ἐν Θρησκευτικῇ καὶ Χριστιανικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ τόμ. 2 (1937) σ. 688 - 691, ἐνθα καὶ σχετικὴ βιβλιογραφία.

